

Απόφαση 100 / 2018 (Α2, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Αριθμός 100/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Α2' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Γεώργιο Σακκά, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Ιωσήφ Τσαλαγανίδη, Γεώργιο Κοντό, Αβροκόμη Θούα και Γεώργιο Αποστολάκη, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 23 Οκτωβρίου 2017, με την παρουσία και της γραμματέως, Θεοδώρας Παπαδημητρίου, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του αναιρεσείοντος: Μ. Α., κατοίκου ..., ο οποίος δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.
Του αναιρεσιβλήτου: Α. - Κ. Α., καλλιτεχνικού διευθυντή της ανωνύμου εταιρίας με την επωνυμία "... Α.Ε.", κατοίκου ..., ο οποίος παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Γεώργιο Μιχαλόπουλο.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 3-11-2006 αγωγή του ήδη αναιρεσείοντος, που κατατέθηκε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Πατρών. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 246/2009 του ίδιου Δικαστηρίου και 256/2013 του Εφετείου Πατρών.

Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί ο αναιρεσειών με την από 14-12-2015 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, παραστάθηκε μόνο ο αναιρεσίβλητος, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο εισηγητής Αρεοπαγίτης Ιωσήφ Τσαλαγανίδης ανέγνωσε την από 12-10-2017 έκθεσή του, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της κρινόμενης αίτησης. Ο πληρεξούσιος του αναιρεσιβλήτου ζήτησε την απόρριψη της αίτησης και την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από το αντίγραφο της αιτήσεως αναιρέσεως με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση για συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, με επισημείωση του αρμόδιου δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Δ. Ι. Ζ., που προσκομίζει και επικαλείται ο αναιρεσίβλητος, προκύπτει ότι η συζήτηση της υποθέσεως γίνεται με επιμέλεια του αναιρεσείοντος. Επομένως, αφού δεν εμφανίσθηκε αυτός κατά την εν λόγω δικάσιμο, οπότε και εκφωνήθηκε η υπόθεση στη σειρά της από το πινάκιο, ούτε εκπροσωπήθηκε με οποιονδήποτε νόμιμο τρόπο, πρέπει να δικασθεί ερήμην, η υπόθεση όμως θα συζητηθεί ως να ήσαν και αυτός παρών, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 576 παρ. 1 ΚΠολΔ. Κατά τις διατάξεις του άρθρου 495 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ, τα ένδικα μέσα, μεταξύ των

οποίων και εκείνο της αιτήσεως αναιρέσεως, ασκούνται με δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου που έχει εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 564 παρ. 3 ΚΠολΔ, όπως ίσχυε κατά το χρόνο εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως, αν η απόφαση δεν επιδόθηκε, η προθεσμία της αναίρεσης είναι τρία (3) έτη και αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης που περατώνει τη δίκη. Ήδη η προθεσμία αυτή περιορίστηκε σε δύο (2) έτη με το άρθρο τρίτο του άρθρου 1 του ν. 4335/2015, σύμφωνα δε με την παρ. 2 του άρθρου ένατου του άρθρου 1 του ιδίου ως άνω νόμου, οι διατάξεις για τα ένδικα μέσα εφαρμόζονται για τα κατατιθέμενα από την 1-1-2016 και εφεξής. Συνακόλουθα τούτων, εφόσον το ένδικο μέσο της αναιρέσεως ασκήθηκε πριν την 1-1-2016 και δεν έχει επιδοθεί η απόφαση, η προθεσμία της αναιρέσεως είναι τρία (3) έτη και αρχίζει από τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Στην προκειμένη περίπτωση, η προσβαλλόμενη απόφαση δημοσιεύθηκε την 28-6-2013 και η κατ' αυτής αίτηση αναιρέσεως κατατέθηκε στη γραμματεία του Εφετείου Πατρών, που την εξέδωσε την 31-12-2015, δηλαδή πριν πάροδο τριετίας, και επομένως εμπρόθεσμα, αφού η διάταξη του άρθρου 564 παρ. 3 ΚΠολΔ, που περιορίζει την προθεσμία αυτή στα δύο (2) έτη έχει εφαρμογή για τα μετά την 1-1-2016 κατατιθέμενα ένδικα μέσα. Επομένως, ο ισχυρισμός του αναιρεσίβητου, ότι η ένδικη αίτηση αναιρέσεως είναι απαράδεκτη, για το λόγο ότι ασκήθηκε εκπρόθεσμα, εφόσον κατατέθηκε μετά τη συμπλήρωση της διετούς προθεσμίας για την άσκησή της, είναι απορριπτέος ως επί εσφαλμένης προϋποθέσεως.

Κατά το άρθρο 559 αρ. 1 ΚΠολΔ, ιδρύεται λόγος αναιρέσεως, αν το δικαστήριο της ουσίας παραβίασε κανόνα ουσιαστικού δικαίου, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί κανόνες των δικαιοπραξιών, αδιάφορο αν πρόκειται για νόμο ή έθιμο, ελληνικό ή ξένο, εσωτερικό ή διεθνούς δικαίου. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 559 αρ. 19 ΚΠολΔ, αναίρεση επιτρέπεται αν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες, ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζητήματα που ασκούν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι ιδρύεται λόγος αναιρέσεως, όταν στην ελάχιστονα πρόταση του νομικού συλλογισμού δεν εκτίθενται καθόλου πραγματικά περιστατικά (έλλειψη αιτιολογίας), ή όταν τα εκτιθέμενα δεν καλύπτουν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται βάσει του πραγματικού του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου για την επέλευση της έννομης συνέπειας που απαγγέλθηκε ή την άρνησή του (ανεπαρκής αιτιολογία), ή όταν αντιφάσκουν μεταξύ τους (αντιφατική αιτιολογία) (Ολ. ΑΠ 1/1999). Δεν υπάρχει, όμως, ανεπάρκεια αιτιολογιών, όταν η απόφαση περιέχει συνοπτικές αλλά πλήρεις αιτιολογίες (ΑΠ 2095/2009). Εξάλλου, το κατά νόμο αναγκαίο περιεχόμενο της ελάχιστονα πρότασης προσδιορίζεται από τον εκάστοτε εφαρμοστέο κανόνα ουσιαστικού δικαίου, του οποίου το πραγματικό πρέπει να καλύπτεται πλήρως από τις παραδοχές της απόφασης στο αποδεικτικό της πόρισμα, και να μην καταλείπονται αμφιβολίες. Ελλείψεις δε αναγόμενες μόνο στην ανάλυση και στάθμιση των αποδεικτικών μέσων και γενικότερα ως προς την αιτιολόγηση του αποδεικτικού πορίσματος, αν αυτό διατυπώνεται σαφώς, δεν συνιστούν ανεπαρκείς αιτιολογίες (Ολ. ΑΠ 861/1984). Δηλαδή, μόνο το τι αποδείχθηκε ή δεν αποδείχθηκε είναι ανάγκη να εκτίθεται στην απόφαση πλήρως και σαφώς, και όχι γιατί αποδείχθηκε ή δεν αποδείχθηκε. Περαιτέρω, κατά μεν το άρθρο 57 ΑΚ, "Οποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην

επαναληφθεί στο μέλλον ... Αξίωση αποζημίωσης σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες δεν αποκλείεται", κατά δε το άρθρο 59 του ίδιου Κώδικα "Στις περιπτώσεις των δύο προηγούμενων άρθρων το δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού που έχει προσβληθεί. Η ικανοποίηση συνίσταται σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα, ή σε οτιδήποτε επιβάλλεται από τις περιστάσεις". Από το συνδυασμό των πιο πάνω διατάξεων προκύπτει ότι, επί προσβολής της προσωπικότητας και εφόσον αυτή είναι παράνομη, ο νόμος καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος μόνο ως προς την αξίωση για την άρση της προσβολής, ενώ για την αξίωση αποζημίωσης, καθώς και για τη χρηματική ικανοποίηση, λόγω ηθικής βλάβης, εκείνου που έχει προσβληθεί, ο νόμος απαιτεί η προσβολή να είναι παράνομη και υπαίτια. Εξάλλου, κατά το άρθρο 914 ΑΚ, "Όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει", ενώ κατά το άρθρο 932 του ίδιου Κώδικα, "Σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Αυτό ισχύει ιδίως για εκείνον που έπαθε προσβολή της υγείας, της τιμής ή της αγνείας του ή στερήθηκε την ελευθερία του". Τέλος, με το άρθρο 1 ν. 3322/2005 συνεστήθη ο "... Α.Ε.", που αποτελεί νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με τη μορφή της ανώνυμης εταιρείας, κατά δε το άρθρο 4 του ίδιου νόμου όργανα διοικήσεως αυτού είναι το Διοικητικό Συμβούλιο και η Εκτελεστική Επιτροπή, ενώ κατά το άρθρο 7 του ίδιου νόμου, "Ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής ορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. του Οργανισμού. Ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής εισηγείται στο Δ.Σ. και στην Εκτελεστική Επιτροπή για το σύνολο των δραστηριοτήτων της προετοιμασίας της ... για το έτος 2006. Με τη συνδρομή της Διεύθυνσης Κατάρτισης Καλλιτεχνικού Προγράμματος, ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής αξιολογεί και επιλέγει κατά αποκλειστική κρίση τις εκδηλώσεις εκείνες, που θα αποτελέσουν μέρος του προγράμματος των εκδηλώσεων, των δραστηριοτήτων και των πρωτοβουλιών που έχουν σχέση με τα καλλιτεχνικά και πολιτιστικά θέματα, καθώς και τις διεθνείς καλλιτεχνικές συμμετοχές και αντιπροσωπεύσεις". Στην προκειμένη περίπτωση, το Εφετείο δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν, κατά το ενδιαφέρον την προκειμένη αναιρετική διαδικασία μέρος, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: "... Ο ενάγων, (και ήδη αναιρεσειών) ο οποίος είναι μουσικοσυνθέτης και μουσικός, καθηγητής ανωτέρων θεωρητικών σπουδών στη μουσική ... έχοντας συνθέσει μουσική για τηλεοπτικά έργα, κινηματογράφο, παιδικά έργα, ... προσκλήθηκε στα τέλη Οκτωβρίου του έτους 2004 από τον τότε καλλιτεχνικό διευθυντή του ... Α.Ε." να συμμετάσχει στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα που θα παρουσιαζόταν στα πλαίσια του θεσμού της πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης ... Ο ενάγων αποδέχθηκε την πρόταση αυτή και στις 13-1-2005 απέστειλε στην ... ανώνυμη εταιρεία το συνολικό πρόγραμμα της συναυλίας του ... Στις 17-10-2005 εγκρίθηκε κατ' αρχήν από την Εκτελεστική Επιτροπή του ανωτέρω Οργανισμού η ένταξη της συναυλίας του ενάγοντος στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα της ... με λεπτομερή αναφορά των επιμέρους προσδιοριστικών στοιχείων αυτής ... Το ανωτέρω γεγονός δημοσιεύθηκε σε όλα τα τοπικά δημοσιογραφικά έντυπα ... αλλά και σε πανελλαδικής κυκλοφορίας έντυπα ... καθώς και στην επίσημη ιστοσελίδα της εναγομένης εταιρείας στο διαδίκτυο. Τον Ιανουάριο του έτους 2006 παραιτήθηκε από τη θέση του καλλιτεχνικού διευθυντή ο

Θ... Μ... και ανέλαβε ως νέος καλλιτεχνικός διευθυντής ο εναγόμενος (και ήδη αναιρεσίβλητος) με σύμβαση ανεξαρτήτων υπηρεσιών που συνήψε με τον ανωτέρω Οργανισμό. Ο εναγόμενος ... είχε αρμοδιότητα να εισηγείται στο ΔΣ και στην Εκτελεστική Επιτροπή για το σύνολο των δραστηριοτήτων της προετοιμασίας της ... για το έτος 2006, να αξιολογεί και να επιλέγει κατά αποκλειστική κρίση τις εκδηλώσεις που θα γίνονταν, καθώς και τις διεθνείς καλλιτεχνικές συμμετοχές και αντιπροσωπείες. Κατά τη διαμόρφωση του καλλιτεχνικού προγράμματος ο εναγόμενος ενημέρωσε εγγράφως την Λ... Κ... - Σ..., η οποία είχε αναλάβει την εκπροσώπηση του ενάγοντος καθώς και άλλων καλλιτεχνών έναντι του ... προς καλύτερη διευθέτηση των πρακτικών θεμάτων που απαιτούσε η ορθότερη δυνατή οργάνωση και διεκπεραίωση του καλλιτεχνικού προγράμματος, με την υπ' αριθμ. πρωτ. .../21-2-2006 επιστολή του σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό και επαναδιάταξη του κύκλου "... " και για τη μη πραγματοποίηση συγκεκριμένων εκδηλώσεων, μεταξύ των οποίων και της συναυλίας που θα γινόταν με τις μουσικές συνθέσεις του ενάγοντος. Συγχρόνως ενημέρωσε και τον ενάγοντα προσωπικά με την υπ' αριθμ. πρωτ.../24-2-2006 επιστολή του, στην οποία ανέφερε ότι ενόψει του επαναπροσδιορισμού και επαναδιάταξης του κύκλου "... " η ανωτέρω συναυλία δεν επρόκειτο να πραγματοποιηθεί και πρότεινε στον ενάγοντα να παραχωρήσει εγγράφως στον Οργανισμό την άδεια να χρησιμοποιήσει σε ενδεχόμενη συναυλία του επόμενου εξαμήνου κάποιο από τα επιλεγέντα για την ακυρωθείσα συναυλία έργα του έναντι της ίδιας αμοιβής. Πριν την αποστολή των επιστολών αυτών, ο εναγόμενος είχε ζητήσει από την Εκτελεστική Επιτροπή του Οργανισμού να αναμορφώσει τον κύκλο του καλλιτεχνικού προγράμματος με τον τίτλο "...", Η ΕΕ το επέτρεψε σε όσες εκδηλώσεις δεν είχαν προχωρήσει σε συμβάσεις ή διαπραγματεύσεις και ο νέος καλλιτεχνικός διευθυντής επέλεξε άλλης μορφής καλλιτεχνικό κύκλο για τη συγκεκριμένη περίοδο. Ο ενάγων δεν αποδέχθηκε αυτήν την πρόταση και δεν ξεκίνησε κανενός είδους διαπραγμάτευση για αυτήν την εκδήλωση. Ο ενάγων διαμαρτυρήθηκε και απέστειλε στον εναγόμενο ήδη εκκαλούντα την από 27-2-2006 επιστολή του, στην οποία εξέφρασε τη διαμαρτυρία του και ζητούσε την αναθεώρηση της απόφασης για τη ματαίωση της συναυλίας του. Ακολούθως ο ενάγων δημοσιοποίησε το περιεχόμενο της ανωτέρω επιστολής του σε τοπικές εφημερίδες και διαμαρτυρόταν για την απαράδεκτη στάση τόσο του συντονιστή ... όσο και του εναγομένου, γιατί του αφαιρέσαν το δικαίωμα να παρουσιάσει το έργο του στο πλαίσιο της πολιτιστικής πρωτεύουσας και στις 18-9-2006 κοινοποίησε στον εναγόμενο και στον Οργανισμό εξώδικη δήλωση-πρόσκληση και διαμαρτυρία για το ανωτέρω γεγονός. Ο εναγόμενος στα πλαίσια της δικαιοδοσίας που είχε να διαμορφώσει το καλλιτεχνικό πρόγραμμα κατά τα ανωτέρω, δεν ενέταξε στο πρόγραμμα των καλλιτεχνικών εκδηλώσεων εκτός από την ανωτέρω συναυλία και άλλες περίπου 30 εκδηλώσεις που είχαν προεγκριθεί από την Εκτελεστική Επιτροπή του Οργανισμού, είχαν δημοσιευθεί στον τύπο και αφορούσαν εκδηλώσεις που είχαν επιλεγεί από τον προηγούμενο καλλιτεχνικό διευθυντή. Ειδικά για τον κύκλο "... " δεν πραγματοποιήθηκαν, εκτός από τη συναυλία με έργα του ενάγοντος, και άλλες εκδηλώσεις όπως "... " όπου ο Μ. Σ. διαλέγεται με τον Γ. Κ., ποιήματα για την ..., "Οι ..." έργα Μ. Α. και Β. Α., "... " από έργα του Ν. Γ. και Γ. Χ. Ο εναγόμενος ασκώντας το δικαίωμα και τις αρμοδιότητες που είχε από το ν. 3322/2005 αλλά και τον κανονισμό του Οργανισμού να εισηγείται και να επιλέγει κατά αποκλειστική κρίση τις εκδηλώσεις που θα αποτελούσαν μέρος του καλλιτεχνικού προγράμματος, πρόεβη στον

επαναπροσδιορισμό και επαναδιάταξη του κύκλου "...", προκειμένου στη συνέχεια η Εκτελεστική Επιτροπή να συνάψει τις σχετικές συμβάσεις. Ο εναγόμενος προέβη στις επιλογές και τη διαμόρφωση του καλλιτεχνικού προγράμματος ασκώντας το δικαίωμα που είχε λόγω της θέσης του ως καλλιτεχνικού διευθυντή επιφορτισμένου να επιλέγει κατ' απόλυτη κρίση τις εκδηλώσεις εκείνες που θα προωθούσαν το σκοπό του οργανισμού που ήταν κυρίως η προβολή των κοινών ευρωπαϊκών πολιτιστικών ρευμάτων, θεωρώντας ότι η πολιτιστική πρωτεύουσα είναι ευρωπαϊκός θεσμός και κατά την καλλιτεχνική του άποψη θα έπρεπε ο συγκεκριμένος καλλιτεχνικός κύκλος να έχει περισσότερο ευρωπαϊκή διάσταση. Η επιλογή των έργων που έκανε εξυπηρετούσαν την υλοποίηση του ανωτέρω σκοπού και η μη πραγματοποίηση της συναυλίας με τα έργα του ενάγοντος δεν απέβλεπαν στην απαξίωση και τη μείωση του έργου και της καλλιτεχνικής υπόστασης και αξίας του ενάγοντος ως δημιουργού. Εξάλλου η άποψη του εναγομένου ως καλλιτεχνικού διευθυντή ήταν η συγκεκριμένη εκδήλωση με έργα του ενάγοντος να γίνει με άλλη μορφή και σε άλλο χρόνο όχι ενταγμένη στον κύκλο "...". Ο εναγόμενος δεν απέρριψε την εκδήλωση ως εκδήλωση, ήθελε να γίνει με διαφορετική μορφή σε άλλο χρόνο, πράγμα που πρότεινε στον ενάγοντα στη σχετική επιστολή που του απέστειλε και ο τελευταίος αρνήθηκε. Με βάση τα ως άνω εκτεθέντα προέκυψε ότι ο εναγόμενος-εκκαλών δεν είχε σκοπό να απαξιώσει το έργο του ενάγοντος καθώς και την προσωπικότητα και καλλιτεχνική αξία αυτού και η ανωτέρω συμπεριφορά του αποτελούσε ενάσκηση δικαιώματος που του παρείχε ο ν. 3322/2005 και ο σχετικός Κανονισμός του ... της Ευρώπης - ... Α.Ε. ... Επομένως, αποκλείεται το στοιχείο του παρανόμου της επικαλούμενης από τον ενάγοντα επιζήμιας σε βάρος του συμπεριφοράς ως όρου της αντιστοίχου αδικοπραξίας, κατά τις διατάξεις του άρθρου 914 ΑΚ. ... Τέλος, όσον αφορά στην εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 57 και 59 ΑΚ, προϋπόθεση της οποίας αποτελεί ο παράνομος χαρακτήρας της προσβολής της προσωπικότητας και η υπαιτιότητα στο πρόσωπο του δράστη, πρέπει να σημειωθεί ότι στην παρούσα περίπτωση δεν πρόεκυψε η συνδρομή περιστατικών που να θεμελιώνουν τις ως άνω προϋποθέσεις και συνεπώς η επικαλούμενη από τον ενάγοντα οποιαδήποτε προσβολή της προσωπικότητάς του δεν δημιουργεί αξίωση αποζημιώσεως". Με βάση τις παραδοχές αυτές το Εφετείο δέχθηκε το σχετικό λόγο εφέσεως του αναιρεσίβλητου και αφού εξαφάνισε την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, που είχε αποφανθεί αντιθέτως και είχε δεχθεί εν μέρει την αγωγή του αναιρεσειόντος, απέρριψε την αγωγή αυτού ως προς το δεύτερο εναγόμενο και ήδη αναιρεσίβλητο. Έτσι που έκρινε το Εφετείο, ορθά το νόμο ερμήνευσε και εφάρμοσε, και ειδικότερα τις ουσιαστικού δικαίου διατάξεις των άρθρων 57, 59, 914, 932 ΑΚ σε συνδυασμό με αυτές των άρθρων 1, 4 και 7 ν. 3322/2005, διέλαβε δε στην απόφασή του σαφείς, επαρκείς και χωρίς αντιφάσεις αιτιολογίες σχετικά με τη μη προσβολή της προσωπικότητας και την έλλειψη οποιασδήποτε αδικοπρακτικής συμπεριφοράς του αναιρεσίβλητου σε βάρος του αναιρεσειόντος, οι οποίες και καθιστούν εφικτό τον αναιρετικό έλεγχο ως προς την ορθή εφαρμογή των ως άνω διατάξεων, τις οποίες εφάρμοσε, και το νομικό χαρακτηρισμό των περιστατικών που έγιναν δεκτά και έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Ειδικότερα, με σαφήνεια εκτίθεται στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι η μη ένταξη των έργων του αναιρεσειόντος στα πλαίσια των καλλιτεχνικών εκδηλώσεων του ..." αποτελούσε ενάσκηση του δικαιώματος και των αρμοδιοτήτων που είχε ο αναιρεσίβλητος, με βάση το ν. 3322/2005 και τον

Κανονισμό, ως Καλλιτεχνικός Διευθυντής του ως άνω Οργανισμού, και η συναυλία του αναιρεσειόντος δεν ήταν η μόνη εκδήλωση που είχε προεγκριθεί από την Εκτελεστική Επιτροπή του Οργανισμού και απορρίφθηκε, αλλά πλην αυτής είχαν τύχει αντίστοιχης εγκρίσεως και άλλες 30 περίπου εκδηλώσεις, οι οποίες και τελικά δεν πραγματοποιήθηκαν κατόπιν ανάλογης αποφάσεως του νέου Καλλιτεχνικού Διευθυντή, χωρίς με την απόρριψη αυτή να αποβλέπει αυτός στην απαξίωση και μείωση του έργου του αναιρεσειόντος και της καλλιτεχνικής του υπόστασης και αξίας. Κατά συνέπεια, είναι αβάσιμοι οι περί του αντιθέτου από το άρθρο 559 αρ. 1 και 19 ΚΠολΔ πρώτος και δεύτερος λόγοι της αιτήσεως αναιρέσεως, με τους οποίους ο αναιρεσειών υποστηρίζει τα αντίθετα, προβάλλοντας το μιν ότι το Εφετείο εσφαλμένα εφάρμοσε το νόμο αναφορικά με την ανέλεγκτη ενάσκηση του δικαιώματος του αναιρεσίβλητου να διαμορφώνει το πρόγραμμα των εκδηλώσεων, το δε ότι διέλαβε ανεπαρκείς αιτιολογίες ως προς την κρίση του καλλιτεχνικού διευθυντή για το μη ευρωπαϊκό προσανατολισμό των έργων του αναιρεσειόντος, και ότι σε κάθε περίπτωση υφίσταται αντίφαση μεταξύ της παραδοχής ότι ενώ του ανακοινώθηκε η οριστική ματαίωση της συναυλίας του, του προτάθηκε εναλλακτικά η παρουσίαση των έργων του σε μελλοντική εκδήλωση το επόμενο εξάμηνο, εφόσον το ένα δεν απέκλειε το άλλο.

Ο προβλεπόμενος από τον αριθμό 20 του άρθρου 559 ΚΠολΔ λόγος αναιρέσεως για παραμόρφωση εγγράφου συνίσταται στο διαγνωστικό λάθος της αποδόσεως από το δικαστήριο της ουσίας σε αποδεικτικό, με την έννοια των άρθρων 339 και 432 ΚΠολΔ, έγγραφο, περιεχομένου καταδήλως διαφορετικού από το αληθινό, εξαιτίας του οποίου καταλήγει σε πόρισμα επιζήμιο για τον αναιρεσειόντα. Περαιτέρω, παραμόρφωση υπάρχει μόνο όταν το δικαστήριο υποπίπτει ως προς το έγγραφο σε διαγνωστικό λάθος, δηλαδή σε λάθος αναγόμενο στην ανάγνωση του περιεχομένου του (σφάλμα αναγνώσεως) με την παραδοχή ότι περιέχει περιστατικά προφανώς διαφορετικά από εκείνα που πράγματι περιλαμβάνει, όχι δε και όταν από το περιεχόμενο του εγγράφου, το οποίο σωστά ανέγνωσε, συνάγει αποδεικτικό πόρισμα διαφορετικό από εκείνο που ο αναιρεσειών θεωρεί ορθό, καθόσον στην περίπτωση αυτή πρόκειται για παράπονο αναφερόμενο στην εκτίμηση των πραγματικών γεγονότων, που εκφεύγει του αναιρετικού ελέγχου (Ολομ. ΑΠ 2/2008). Πάντως, για να θεμελιωθεί ο προαναφερόμενος λόγος αναιρέσεως θα πρέπει το δικαστήριο της ουσίας να έχει στηρίξει το αποδεικτικό του πόρισμα αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο στο έγγραφο, το περιεχόμενο του οποίου φέρεται ότι παραμορφώθηκε, όχι δε και όταν το έχει απλώς συνεκτιμήσει μαζί με άλλα αποδεικτικά μέσα, αναφορικά με το πόρισμα στο οποίο κατέληξε για την ύπαρξη ή μη του αποδεικτέου γεγονότος. Στην προκειμένη περίπτωση, με τον τρίτο λόγο της αιτήσεως αναιρέσεως ο αναιρεσειών μέμφεται το Εφετείο, ότι παραμόρφωσε το περιεχόμενο της υπ' αριθμ. πρωτ.../24-2-2006 επιστολής του αναιρεσίβλητου προς αυτόν, έγγραφο το οποίο προσκόμισε και επικαλέστηκε προς απόδειξη του ισχυρισμού του ότι με τη ματαίωση της συναυλίας του ως μέρους των καλλιτεχνικών εκδηλώσεων του ..." προσεβλήθη η προσωπικότητά του, κρίνοντας το Εφετείο ότι με την ενέργειά του αυτή ο αναιρεσίβλητος δεν είχε σκοπό να απαξιώσει το έργο του και την προσωπικότητά του, αφού πρόθεσή του ήταν η συγκεκριμένη εκδήλωση να γίνει στο μέλλον και με άλλη μορφή, ενώ αντιθέτως από το περιεχόμενο του ως άνω εγγράφου προέκυπτε ότι η συγκεκριμένη συναυλία ματαιώθηκε οριστικά και απλή πρόταση του έγινε μόνο για την παρουσίαση στο μέλλον κάποιων από τα έργα

του. Ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος, δεδομένου ότι το Εφετείο σωστά ανέγνωσε το ως άνω έγγραφο, πλην όμως, συνεκτιμώντας αυτό με τα λοιπά αποδεικτικά μέσα, συνήγαγε αποδεικτικό πόρισμα ως προς το ζήτημα της προσβολής της προσωπικότητας του αναιρεσείοντος διαφορετικό από εκείνο που θεωρεί αυτός ορθό. Κατ' ακολουθίαν τούτων πρέπει να απορριφθεί η αίτηση αναιρέσεως, να καταδικασθεί ο αναιρεσείων ως ηττώμενος διάδικος στη δικαστική δαπάνη του αναιρεσίβλητου (άρθρο 176, 183, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ) και να διαταχθεί, σύμφωνα με το άρθρο 495 παρ. 4 ΚΠολΔ, η εισαγωγή του οικείου παραβόλου στο Δημόσιο Ταμείο, όπως ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 14 Δεκεμβρίου 2015 αίτηση του Μ. Α. για αναίρεση της 256/2013 αποφάσεως του Εφετείου Πατρών.

Καταδικάζει τον αναιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα του αναιρεσίβλητου, που τα ορίζει σε δύο χιλιάδες επτακόσια (2.700) ευρώ. Διατάσσει την εισαγωγή του παραβόλου στο οικείο Δημόσιο Ταμείο. ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 20 Δεκεμβρίου 2017. ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 16 Ιανουαρίου 2018.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ